

กฎ ก.พ.

ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ
กรณีทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่ง
พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๑๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ก.พ. โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีจึงออกกฎ ก.พ. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ เมื่อมีกรณีที่ทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งใดที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงตำแหน่งอยู่ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แจ้งให้ข้าราชการผู้นั้นทราบและให้แสดงความประสงค์ว่าต้องการจะรับราชการต่อไปหรือไม่

ในกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นไม่ประสงค์จะรับราชการต่อไป ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเพราะเหตุที่มีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งนั้น นับแต่วันที่หน่วยงานหรือตำแหน่งนั้นเลิกหรือถูกยุบ และให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนดตามมาตรา ๑๑๐ (๔)

ในกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นประสงค์จะรับราชการต่อไป ให้ข้าราชการผู้นั้นแสดงความจำนงด้วยว่าได้แสดงความประสงค์จะขอย้ายหรือโอนไปรับราชการในตำแหน่งใดหรือที่หน่วยงานใด หรือส่วนราชการใด

ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดอยู่ในระหว่างการรับราชการชดใช้ทุน ข้าราชการผู้นั้นไม่ต้องแสดงความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง และให้ย้ายหรือโอนข้าราชการผู้นั้นไปรับราชการต่อไป ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นพิเศษที่ไม่อาจดำเนินการดังกล่าวได้ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใดให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

ข้อ ๓ ในกรณีที่ข้าราชการตามข้อ ๒ แสดงความจำนงขอย้ายหรือโอน ให้ดำเนินการดังนี้
(๑) การย้ายหรือโอนไปดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการนั้น

(๒) การโอนไปดำรงตำแหน่งข้าราชการประเภทอื่นหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้สำหรับการนั้น

ข้อ ๔ ในกรณีที่ขอย้ายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต้น หรือในกรณีที่ขอโอนให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นผู้ให้ข้อมูลและความเห็นเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา และคุณลักษณะส่วนบุคคลของข้าราชการตามข้อ ๒ เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ในตำแหน่งที่ขอย้าย หรือเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุในตำแหน่งที่ขอโอน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ ในกรณีที่จะต้องดำเนินการย้ายหรือโอนข้าราชการตามข้อ ๒ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุในตำแหน่งที่ขอโอน แล้วแต่กรณี ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่หน่วยงานหรือตำแหน่งนั้นเลิกหรือถูกยุบ เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดเวลาไว้เป็นอย่างอื่น โดยให้การย้ายหรือโอนมีผลตั้งแต่วันที่หน่วยงานหรือตำแหน่งนั้นเลิกหรือถูกยุบ แต่ถ้าไม่ต้องดำเนินการย้ายหรือโอนข้าราชการผู้นั้น ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ในตำแหน่งที่ข้าราชการผู้นั้นดำรงอยู่ก่อนวันที่หน่วยงานหรือตำแหน่งนั้นเลิกหรือถูกยุบ มีคำสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการตามข้อ ๒ วรรคสอง

ข้อ ๖ ในกรณีที่ไม่มีอำนาจดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใดให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.พ. ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๑๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กรณีเมื่อทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการพลเรือนสามัญปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ และวรรคสองบัญญัติให้คำสั่งให้ออกจากราชการในกรณีดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ. นี้